

Vervolg van de beschrijvingen van de heiligenbeeldjes van de “Heilige Huisjes”. Lees ook Jan Gijzenkade 247 – 251.

Jan Gijzenkade 281 – Sint Benedictus – attribuut: Pelgrim met staf

Benedictus was afkomstig uit de Noord-Franse plaats Amettes, waar hij op 26 maart 1748 werd geboren als oudste van vijftien kinderen.

Zijn ouders, Jean-Baptiste Labre en Anne-Barbe Grandsire, dreven een eenvoudig winkeltje. Benedictus toonde al vroeg belangstelling voor geestelijke zaken. Daarom werd hij toevertrouwd aan de zorgen van een heeroom van moeders kant, Jacques Josèph Vincent.

In 1766 werd de streek getroffen door een ernstige epidemie. Tezamen met zijn oom verzorgde hij de zieken. Toen zijn heeroom zelf het slachtoffer werd en bezweek, besloot Benedictus in een kloosterorde te treden. Daar werd hij ernstig ziek. Eenmaal hersteld trok hij als arme pelgrim naar de Zwitserse Maria bedevaartplaats Lorette waar hij op 6 november 1770 aan kwam.

De laatste jaren van zijn leven is hij opgenomen in een Gasthuis. Verzwakt als hij is, doet hij zijn gebeden en geestelijke oefeningen. Als hij in de Goede Week sterft, weet iedereen in zijn buurt dat zij een groot heilige hebben meegemaakt.

Jan Gijzenkade 283 – Sint Bonifatius – attribuut: Staf en kruis

Bonifatius werd als Wynfreth geboren in een adellijke familie. Waarschijnlijk was dat Crediton in Devonshire.

De jonge Wynfreth wilde, tegen de zin van zijn vader, zich wijden aan het kloosterleven. Toen zijn vader dodelijk ziek werd kreeg hij toestemming. En vertrouwde hij de zevenjarige Wynfreth toe aan een klooster.

Hij kreeg zijn opvoeding en theologische scholing in de abdijen van Exeter, waarna hij toetrad tot de Benedictijner orde. Op zijn dertigste werd hij tot priester gewijd.

Wynfreth werd hoofd van de kloosterschool en maakte naam als leraar. De eerste Latijnse grammatica in het Engels was van zijn hand. Hij was bestemd om abt te worden, maar de missie was zijn grote doel. In 716 reisde hij naar Friesland om de bewoners bekeren. Het werd echter geen succes en hij ging weer terug naar Engeland. De paus verleende hem het recht om onder de Germanen ten oosten van de Rijn te bekeren en gaf Wynfreth een nieuwe naam Bonifatius.

Om de overmacht van christenen en het Frankische gezag te bewijzen, hakte Bonifatius in 723 de heilige Donareik om. Toen er geen wraak volgde van de heidense goden, namen veel van de Germanen het christelijk geloof aan.

Bonifatius had nooit de hoop opgegeven om ook de Friezen te bekeren. Als hoogbejaard kerkelijk leider trok hij in 754 opnieuw naar Friesland. Hij sloeg in Dokkum zijn kamp op. Maar in plaats van daar zijn bekeerlingen te treffen, werd hij de volgende ochtend overvallen en vermoord.

Jan Gijzenkade 285 – Sint Blasius – attribuut: Staf met gekruiste kaarsen

Wanneer Blasius van Sebaste werd geboren is niet bekend. Wel bekend is dat hij bisschop was.

Hij hielp en genas alle schepselen, zowel mens als dier. De heidenen waren jaloers en wilden hem en andere christenen doden in de plaatselijke arena. Daarom zond de gouverneur in 316 zijn soldaten de bergen in om wilde dieren te vangen voor die wrede spelen. Maar er was geen dier te bekennen tot zij in Blasius grot kwamen. Daar vonden ze alle dieren, en met name de wilde dieren waarvoor zij zo bang waren: leeuwen tijgers, luipaarden, beren en wolven; zij brachten hun dagelijkse morgengroet aan de heilige man. De soldaten waren zo verbaast door wat zij daar zagen, dat ze stilletjes weer wegslopen. Ze gingen terug naar de gouverneur om hem te vertellen wat zij hadden gezien. *“Zo, dat moet een christen wezen”* zei gouverneur Agricola. *“Breng hem op staande voet hier vóór mij”*.

Toen hij naar de stad werd overgebracht, kwam een vrouw op hem af met haar zoontje bij wie een visgraat in de keel was blijven steken. Het kind dreigde te stikken. Blasius legde het kind de handen op en sprak een gebed. Op hetzelfde moment werd het jongetje gered. Met de heilige liep het niet goed af.

Jan Gijzenkade 287 – Sint Joris – attribuut: Lans en draak

Joris van Cappadocië kwam uit een christelijke familie en werd geboren aan het eind van de 3de eeuw. Zijn vader kwam uit Cappadocië. Zijn moeder uit Palestina.

Zijn vader, een officier in het leger, stierf toen Joris nog jong was. Als volwassene werd Joris militair en bracht hij het tot officier in het leger van Diocletianus. Toen deze een decreet uitvaardigde waarin de vervolging van christenen werd bevolen, weigerde Joris aan de vervolging deel te nemen, en verklaarde hij zelf christen te zijn.

Joris werd in 303 door de christenvervolgers gevangengenomen en gefolterd. Hij werd op een rad met scherpe pennen gelegd en vervolgens in een ketel met kokende olie gestopt en moest ook nog een beker met gif drinken. Hij liep desondanks geen letsel op. Onder de indruk van dit wonder liet de vrouw van de keizer zich dopen. Beiden werden echter toch op de toren van de stadsmuur onthoofd.

Bron: Jaarboek 2011 Historische Vereniging Haerlem – Nieuws over gevelstenen – Martin Busker
Documentatie W.J.H. de Ridder en Gert-Jan van der Wouden